

Redactioneel:

Vergankelijke vanzelfsprekendheden

Dit nummer van Stromingen verschijnt na een kletsnatte zomer. Veel festivals hadden last van het natte weer. Je zou kunnen zeggen dat water en bodem in steeds sterkere mate de vrijetijdsindustrie sturen. De vele regen zorgde er bijvoorbeeld voor dat de weilanden, die sinds jaar en dag dienstdoen als parkeerterrein voor het Oerolfestival, veranderden in modderpoelen. Alleen met tractoren konden de vastgelopen festivalgangers worden bevrijd.

Klimaatverandering zorgt er dus voor dat veel dingen niet meer zo vanzelfsprekend zijn als ze ooit leken. Allerlei andere vanzelfsprekendheden blijken ook vergankelijk. Wie nog steeds in de veronderstelling leeft dat men in Duitsland pünktlich is, moet maar eens met de hydrologen gaan praten die het IAH-congres in Davos met de trein probeerden te bereiken. Over Duitsland gesproken, de auto-industrie was decennialang één van de pijlers van het Wirtschaftswunder. Maar de fabrikanten verloren hun scherpste en bevinden zich momenteel in zwaar weer.

De vraag is of iets dergelijks ons Nederlandse hydrologen ook kan overkomen. We rekenen onszelf vaak tot de beste waterbeheerders in de wereld. Trouwens, of dat terecht is zou je moeten vragen aan collega's uit het buitenland, maar we gaan er even van uit dat het zo is. In dat geval hebben we deze eer wel hoog te houden. Het voorbeeld van de Duitse auto-industrie laat zien hoe gevaarlijk het is om je verworven positie als vanzelfsprekend te beschouwen.

En dus moeten we het hier ook weer eens hebben over het hydrologie-onderwijs. De ontwikkelingen van de laatste jaren schetsen vooral het beeld dat hydrologie verschuift van gespecialiseerde naar bredere opleidingen. Niet alleen in Nederland overigens. Onder veel publiciteit kreeg de hydrologieopleiding aan de VU jaren geleden al een enorme dreun. Nu er nieuwe bezuinigingen in de lucht hangen, dreigt de studie Aardwetenschappen daar opnieuw de klos te zijn, en daarmee ook het hydrologieonderwijs.

Natuurlijk leiden we elders ook hydrologen op, maar is het straks nog wel vanzelfsprekend dat voldoende hydrologen de arbeidsmarkt betreden? En hebben de afstudeerders de juiste vaardigheden en kennis? De redactie durft deze vragen niet te beantwoorden, maar misschien is het tijd om daar met z'n allen over na te denken. En om oplossingen te verzinnen voor de knelpunten die we zien. Want aan hydrologische problemen waar aan gewerkt moet worden geen gebrek. Zo is de leveringszekerheid van drinkwater inmiddels ook geen vanzelfsprekendheid meer, om maar een voorbeeld te noemen.

Tot slot blijven we hier toch ook oproepen om artikelen in te zenden. Want al jaren ploffen, bijna als vanzelfsprekend, de nummers van Stroomingen op de mat, soms wat vaker dan anders, en de laatste tijd ook digitaal. Die vanzelfsprekendheid kan echter alleen voortbestaan bij voldoende aanbod van kopij. Zolang we onszelf tot de wereldtop in het waterbeheer rekenen, moeten er toch een hoop dingen zijn die het verdienen gepubliceerd te worden.

VP